ആരോഗ്യരംഗത്തെ കീടങ്ങളും ശലഭങ്ങളും

ഗോപാലകൃഷ്ണനും വിജയലക്ഷ്മിയും

നിയന്ത്രിതമായ അളവിൽ കഴിക്കുന്ന വിഷമാണ് ഔഷധം. അതായത് ഏതൗഷധവും വിഷമാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഔഷധത്തിനു 'ഡോസ്' നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അളവിൽക്കൂടുതൽ കഴിക്കുന്ന ഔഷധമെല്ലാം ശരീരത്തിൽ പ്രതികൂലമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ മരണത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ. ഔഷധം തന്നെയാണു വിഷം അഥവാ വിഷംതന്നെയാണ് ഔഷധം.

ഡോക്ടർമാരുടെ കാര്യവും ഇങ്ങിനെതന്നെയാണ്. ഡോക്ടർമാരെന്നാൽ വൈദ്യവൃത്തി നടത്തുന്ന സകല ആളുകളുടെയും സമൂഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന സകല രോഗങ്ങളും ചികിത്സിച്ചു മാറ്റാനുത്തരവാദിത്വപ്പെവരാണു ഡോക്ടർമാർ. പക്ഷേ, മുൻപറഞ്ഞ നിയമപ്രകാരം അധികമായാൽ അമൃതും വിഷമായി മാറും. നമ്മുടെ സമൂഹ ശരീരത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളാവുന്നതിലധികം വൈദ്യന്മാർ (ഡോക്ടർമാർ) പെരുകിയിട്ടുണ്ട്. ഏതൊരു ജന്തുവർഗവും പെരുകി ശല്യംചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതിനെ കീടമെന്നു വിളിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. ഒന്നും നശിക്കണമെന്നോ നശിപ്പിക്കണമെന്നോ കരുതിയല്ല ഒരു ജന്തുവും ജീവിക്കുന്നത്. അവരുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിന് പ്രകൃതി നല്കുന്ന വഴികളിലൂടെ അവർ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ആഹാരം തേടുന്നു. എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലാവുമ്പോൾ അവർ നടക്കുന്നിടവും പെരുമാറുന്നിടവും സ്വാഭാവികമായി നാശത്തിനു വിധേയമാവുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ വെട്ടുക്കിളി, അതുമല്ല പത്തോ, നൂറോ വെട്ടുക്കിളി വിചാരിച്ചാൽ ഒരു കൃഷിയിടം നശിപ്പിക്കാനാവില്ല. എന്നാൽ, അതു കോടിയാവുമ്പോൾ കോടാനുകോടിയാവുമ്പോൾ കൃഷിയിടങ്ങളെന്നല്ല, സകല പച്ചപ്പും നാശമാകും. നശിപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരത്തോടെയല്ല വെട്ടുക്കിളി തിന്നുന്നത്. വിശപ്പടക്കണമെന്ന വിചാരം മാത്രമേ അതിനുണ്ടാവൂ.

അധികമായാൽ അമൃതും വിഷം എന്നതുപോലെ ഏതു നല്ല ജന്തുക്കളും പരിധിക്കപ്പുറം പെരുകിയാൽ കീടമായി മാറുന്നു. അതിന്റെ പരിസരത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജന്തുക്കൾ പെരുകി കീടങ്ങളാകുന്നതുപോലെ സംഘടനകളും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരും ആതുരസേവകരും കീടങ്ങളാകുന്ന സംഭവങ്ങൾ സമൂഹത്തിലുണ്ടാവാറുണ്ട്.

മതങ്ങളുടെ എണ്ണം പെരുകി, മൂല്യബോധത്തിനു കീടബാധയേറ്റു. തൊഴിലാളി സംഘടനകൾ പെരുകി; തൊഴിൽ മേഖല കീടബാധയേറ്റു നശിച്ചു. അങ്ങിനെയങ്ങിനെ കീടബാധയേറ്റു നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എത്രയെത്ര രംഗങ്ങൾ!

ആതുരസേവനരംഗത്തു പെരുകിവരുന്ന ആശുപത്രികളും അവിടത്തെ വിവിധതരം പ്രവർത്തകരും ചേർന്ന് നമ്മുടെ ആരോഗ്യരംഗം എന്താക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്നത് ഏതാണ്ടെല്ലാവർക്കുമറിവുള്ളതാണല്ലോ.

ആതുരസേവാ രംഗത്തെ കീടങ്ങളായിത്തീർന്ന ആതുരശുശ്രൂഷകരും അവരുടെ ആവാസവ്യവസ്ഥയാക്കി മാറ്റിയ ആശുപത്രികളും കൊണ്ടു നമ്മുടെ നാടു നിറയുകയാണ്. ഇങ്ങനെ പറയാൻ ഒട്ടേറെ അനുഭവങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതിൽ ഏറ്റവുമടുത്തു നടന്ന ഒരനുഭവമാണിവിടെ പറയാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അല്ലാത്ത അനുഭവങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നല്ല കുറേ ഡോക്ടർമാരും നല്ല കുറേ ആശുപത്രികളും ഞങ്ങൾക്കു നേരിട്ടറിയാം. കൽപ്പറ്റയിലുള്ള ഫാത്തിമമാതാ ആശുപത്രിയിലെ ഡോ. ട്രീസയെപ്പറ്റി മുമ്പു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും തിന്മയുടെ വശം മാത്രം പറഞ്ഞ് ഒരു ലേഖനം നിറയ്ക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് നന്മയുടെ പക്ഷത്തുള്ള ഒരു ഡോക്ടറെക്കൂടി ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സാരംഗിനെക്കുറിച്ചു പഠിക്കാനും മറ്റുമായി രഞ്ജിനി എന്നൊരു പെൺകുട്ടി ഞങ്ങളുടെ കൂടെ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തമിഴ്നാട്ടുകാരിയാണ്. ഡിഗ്രി കഴിഞ്ഞയാളാണ്. ഗ്രാമപ്രദേശത്തു ജീവിച്ച് എന്തെങ്കിലും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനം നടത്തണമെന്ന കൊതികൊണ്ടു വന്നു താമസിക്കുകയാണ്. സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുള്ള കുടുംബമാണ്. മകൾ ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥയാവണമെന്ന് മാതാപിതാക്കൾക്കു മോഹം. മകൾ നേരെ തിരിച്ചും. മകളുടെ സാരംഗു സഹവാസം മാതാപിതാക്കൾക്കു തീരെയിഷ്ടമല്ലെന്നു ചുരുക്കം.

സാരംഗിൽ ഇത്തരം സഹവാസത്തിനു വരുന്നവർ കായികമായി പറ്റുന്ന ജോലികൾ ചെയ്യണമെന്നു ഞങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്. രഞ്ജിനിക്കു പറ്റുന്ന പണികൾ രഞ്ജിനിയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

'99 മാർച്ചുമാസം 12-ാം തിയതി ഉച്ചയ്ക്കു 12.30ന് ആ പെൺകുട്ടിയെ ഒരു ചെറിയ പാമ്പുകടിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ മകൻ ഗൗതമും ഈ കുട്ടിയും കൂടി കരിയില വാരിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു അവർ പാമ്പിനെ ശ്രദ്ധിച്ചത്. അതിന്റെ നടുവിടെന്തോ ക്ഷതം പറ്റിയതുകൊണ്ട് വിഷമിച്ച് കരിയിലയ്ക്കടിയിലേക്കു പോവുകയായിരുന്നു.

രഞ്ജിനി മദ്രാസിലാണു ജനിച്ചു വളർന്നത്. ഇത്തരം സാമൂഹ്യാചാരങ്ങൾ തീരെ പരിചയമില്ല. അതുകൊണ്ട് കടിച്ചത് പാമ്പാണെന്നറിഞ്ഞാൽ പ്രശ്നമാകും. 'വല്ല കമ്പോ മറ്റോ കൊണ്ടതായിരിക്കും' എന്നു ഗൗതം പറഞ്ഞെങ്കിലും നടുവൊടിഞ്ഞ് ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങുന്ന പാമ്പിനെ അവർ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉടനെ തന്നെ അവർ കുഴഞ്ഞുവീഴുകയാണുണ്ടായത്.

താമതമ്യേന വിഷം കുറവുള്ളൊരിനം പാമ്പാണത്. പോരാത്തതിന് വലിപ്പവും കുറവായിരുന്നു. നിസാര ശുശ്രൂഷകൾകൊണ്ടു മാറ്റാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങളേയുള്ളൂ. പക്ഷേ സംഭവിച്ചതു മറിച്ചാണ്. പാമ്പുകടിയേറ്റ് ഒരു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ആള് ബോധംകെട്ടു വീണിരിക്കുന്നു! അത്രയ്ക്ക് ഉഗ്രവിഷമുള്ള ഒരു പാമ്പും അട്ടപ്പാടിയിലില്ല എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അറിവ്. മാത്രമല്ല ഇവിടെ പാമ്പിനെ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉടനെ ആളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ആശുപത്രിയിലേക്കു നീങ്ങുകയാണു ഞങ്ങൾ. അടുത്ത അഞ്ചു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ അവർ മലമൂത്രവിസർജനവും നടത്തി. ഛർദ്ദിച്ചു, വിയർപ്പിൽ കുളിച്ചു. കടുത്ത ഭയംകൊണ്ടാണിതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. പാമ്പുകടി മരണങ്ങളിൽ മുക്കാൽ പങ്കും ഭയംകൊണ്ടാണത്രേ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും ഭയമായി. ഞങ്ങളുടെ താമസം കുന്നിൻമുകളിലാണ്. വണ്ടിവരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് അരമണിക്കൂർ കുന്നിറങ്ങണം.

അറിയാവുന്ന പ്രഥമശുശ്രൂഷകളും ചെയ്ത് രോഗിയെ അഗളി പ്രാഥമികാരോഗ്യകേന്ദ്രത്തിലെത്തിച്ചു. പാമ്പുകടിയായതുകൊണ്ടോ എന്തോ 'രോഗി'യെ അവിടെ എടുത്തില്ല. രോഗി അവശതയിലാണ്. എളുപ്പമെത്താവുന്ന വലിയ ആശുപത്രി ആനക്കട്ടിയിലാണ്. ബഥനി ആശുപത്രി. ഒരു ഡോക്ടർ മുരളീധരനാണ് അവിടത്തെ പ്രധാനിയെന്നും കക്ഷി സുവിശേഷ പ്രവർത്തകനാണെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

രോഗിയുമായി അവിടെച്ചെന്നു രക്തപരിശോധനയും മറ്റുമായി ഒരു മണിക്കൂറിലേറെ അവിടെ ചെലവിട്ടു. ഒന്നുരണ്ട് ഇഞ്ചക്ഷനുമെടുത്തു. ആന്റിവെനമല്ലെന്നവർ പറയുകയും ചെയ്തു. നൂറ്റിമുപ്പതു രൂപയുടെയോ മറ്റോ ബില്ലും തന്നു. 'ഇവിടെ പറ്റില്ല കോയമ്പത്തൂർ വലിയ ആശുപത്രിയിലേക്കു വിട്ടോ' എന്നു പറയാൻ അവർക്കൊരു വിഷമവുമുണ്ടായില്ല.

ഇതിനകം പാമ്പുകടിച്ച കാലിൽ നീരു കയറാൻ തുടങ്ങി. രോഗി കൂടുതൽ അവശയുമായി. അവർക്കെന്തെങ്കിലും പറ്റിയാൽ ഞങ്ങളെന്തുചെയ്യും. വീട്ടിൽ വിവരമറിയിക്കരുതെയെന്ന് അവർ കരഞ്ഞുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വീട്ടിലറിയിച്ചാൽ ഇനിയൊരിക്കലും സാരംഗു കാണാനൊക്കില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അവരുടെ വലിയ മോഹം നടക്കാതെയും വരും.

രണ്ടാമത്തെ ആശുപത്രിയിലും എടുക്കാതെവന്നപ്പോൾ രഞ്ജിനിയുടെ അവസ്ഥ എന്തായിട്ടുണ്ടാവുമെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ബോധം നശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും തികച്ചും ബോധമറ്റ നിലയിലായിരുന്നു അവർ. അവർക്കു ധൈര്യം കിട്ടിയാൽ പേടിക്കാനില്ലാത്ത കേസാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഉത്തമ ബോധ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ പേടി മാറ്റാനും ആത്മധൈര്യം വീണ്ടെടുക്കാനുമുള്ള ശ്രമം ഞങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ആ പാമ്പിന് വിഷമേയില്ലെന്നും ആയിനം പാമ്പുകളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കു നന്നായറിയാമെന്നും പറഞ്ഞു. തീരെ കുഞ്ഞു പാമ്പാണ്. ഒരാളെ അപായപ്പെടുത്താനുള്ള വിഷം അതിനൊരിക്കലുമുണ്ടാവില്ല എന്നും പറഞ്ഞു. എത്ര ഉഗ്രവിഷമുള്ള പാമ്പായാലും എല്ലാ പ്രാവശ്യവും അപായകരമായി വിഷം പ്രയോഗിക്കാനാവില്ലെന്നും ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരിക്കൽ വിഷം സ്രവിച്ചുണ്ടാകുംവരെയുള്ള കടികൾ അപായകരമാവാൻ സാധ്യത വളരെ കുറവാണ്. മയക്കത്തിലെന്നപോലെ അവരതെല്ലാം കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

കോയമ്പത്തൂരെ കേജീ ഹോസ്പിറ്റൽ. അതു വളരെ വലുതും പ്രശസ്തവുമാണ്. എല്ലാ സംവിധാനങ്ങളുമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ജീപ്പു നിന്നതേ ജീവനക്കാർ ഓടിയെത്തി. വിവരങ്ങൾ ധരിച്ചു. സ്ട്രെച്ചർ കൊണ്ടുവന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ രോഗിയെ ഏറ്റെടുത്തു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ഓടിയെത്തുന്നതിനുമുമ്പേ രോഗിയെ അവർ അത്യാഹിത വിഭാഗത്തിലെത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആ ശുഷ്കാന്തിയും ചിട്ടയോടെയുള്ള പെരുമാറ്റവും ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളു തണുപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഒരു ഡോക്ടർ വിജയലക്ഷ്മിയെ വിളിച്ചു മാറ്റിനിർത്തി വിവരങ്ങൾ തിരക്കി. ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. 'രോഗിക്ക് ബോധം മറയുകയുണ്ടായോ'? 'ബ്ലീഡിംഗുണ്ടായോ'? 'ശ്വാസം മുട്ടലുണ്ടോ'? എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു ചോദ്യങ്ങൾ. പിന്നീട് രോഗിയെ നിരീക്ഷിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'ഭയപ്പെടാനില്ല. സംഭവം നടന്നിട്ട് ആറുമണിക്കൂറിലേറെയായി. വിഷമുള്ള പാമ്പേയല്ല. ഭയംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് ആ കുട്ടി വെപ്രാളപ്പെടുന്നത്'- എന്നൊക്കെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ.

രഞ്ജിനിയുടെ കാലിൽ നീരുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഡോക്ടർ നീരുള്ള ഭാഗത്ത് ഞെക്കി നോക്കി. വേദനയുണ്ടോ, മരവിപ്പുണ്ടോ എന്നും മറ്റും രഞ്ജിനിയോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് വിജയലക്ഷ്മിയോടും എന്നാൽ രഞ്ജിനി കേൾക്കാത്തവിധവും തറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു.

'വിഷമുള്ള പാമ്പേയല്ല. സമയമിത്രയുമായിട്ടും കുട്ടിക്കൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല.'

അതോടെ ഞങ്ങളുടെ ആധിയെല്ലാം പമ്പകടന്നു. പക്ഷേ, പിന്നീടാണു സംഗതികൾ നാടകീയമായത്.

(തുടരും)

നർമ്മദാ സമരം: ആംനസ്റ്റിയുടെ പിന്തുണയും

നർമ്മദാ പദ്ധതിയ്ക്കെതിരെ സമരം ചെയ്യുന്ന ഗ്രാമീണരെ ഇന്ത്യൻ പോലീസ് നേരിടുന്ന രീതി പൗരന്റെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്കുമേലുള്ള നഗ്നമായ കടന്നുകയറ്റത്തിന്റെ രൂപം കൈവരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് ആംനസ്റ്റി ഇന്റർനാഷണൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

അണക്കെട്ടിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരെ ഗുണ്ടാസംഘമെന്ന രീതിയിൽ പോലീസ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമൂലം, ഏറ്റവും അടിയന്തരമായി ഇടപെടേണ്ട മനുഷ്യാവകാശ ലംഘന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നായി നർമ്മദാ സമരത്തെ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആംനസ്റ്റി തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു.